

РЕШЕНИЕ

№ 226

гр. гр. Добрич, 30.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ДОБРИЧ в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галатея П. Ханджиева Милева

Членове: Галина Д. Жечева
Жечка Н. Маргенова Томова

при участието на секретаря Павлина Ж. Пенева
като разгледа докладваното от Галина Д. Жечева Въззивно гражданско дело
№ 20213200500360 по описа за 2021 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на глава XX, чл. 258 и сл. от ГПК. Подадена е въззивна жалба от Л. СТ. А.. от гр. В. срещу решение № 260092/23.09.2020 г. по гр. д. № 4110/2015 г. на Добричкия районен съд в неговата цялост, както и насрещна въззивна жалба от Е.. СТ. М. и Д. М. М., двамата от гр. Д., срещу цитираното решение на ДРС в частта на произнасянето по иска по чл. 30 ал. 1 от ЗН и в частта на определените квоти на съделителите в допуснатите до делба апартамент и гараж в гр. Д..

Според въззивницата Л. А. първоинстанционното решение е недопустимо и следва да се обезсили, респ. върне на районния съд за ново произнасяне, тъй като делбата на недвижим имот-лозе в гр. Д., местността „Г. Б.“ била допусната при неучастието на съсобственик, който не бил конституиран като съделител от първоинстанционния съд. По правило иск за делба на идеална част бил допустим, но извършването на делбата следвало да се осъществи с участието на всички съсобственици като съделители в процеса. Решението било и изцяло неправилно. Неправилно била определена наследствената маса и по тази причина неправилно бил уважен искът по чл. 30 ал. 1 от ЗН. В наследствената маса следвало да се включи и имотът в гр. Д., ул. „В. № *“, което щяло да доведе

до промяна на разполагаемата и запазената част от наследството. Последният имот следвало да се включи в наследствената маса поради нищожността на договора за делба от 29.02.1988 г., а нищожността на делбата от 1988 г. следвала от неучастието на един от съсобствениците в нея И.В.С. и от неспазването на законовите изисквания-нарушение на чл.62 от ЗТСУ, чл.39 от ЗС и Наредба №5 за строителни правила и норми на ЗТСУ. Районният съд незаконосъобразно не уважил горните възражения на въззивницата. Необосновано приел, че обособяването на самостоятелни жилища в процесната къща станало преди 17.05.1963 г., като не обсъдил и показанията на свидетелите, заявили, че пристрояването било извършено след раждането на въззивницата, т.е. след май 1963 г. Предвид горното неправилно бил отхвърлен искът за делба на дворното място и къщата в гр.Д., ул. "В. №*. Решението на ДРС било неправилно и в частта на произнасянето по чл.30 от ЗН. Съдът не съобразил, че в наследствената маса следвало да се включи и друг имот; че завещаните имоти не изчерпвали цялото наследство. Вследствие горното неправилно били допуснати до делба апартаментът и гаражът в гр.Д., ул. "С. №* при посочените в решението съделители и квоти. Съдът не се бил произнесъл по възражението на въззивницата в случай на уважаване на претенцията по чл.30 от ЗН да се извърши прихващане с направените в полза на Е.. СТ. М. дарения и на основание чл.36 ал.2 от ЗН процесният апартамент да бъде изключен от делбата. Настоява се за отмяна на решението като неправилно.

В насрещната въззивна жалба въззивниците Е.. СТ. М. и Д. М. М. изразяват недоволство от първоинстанционното решение поради невключване в наследствената маса на имот в гр.Д., ул. "В.П. №**. Последното довело до неправилно определяне размера на намалението на завещателното разпореждане, респ. до неправилно определяне и размера на квотите на съделителите в апартамента и гаража в гр.Д., ул. "С. №*. Подробно са проследени заключенията на вещите лица по оценъчните експертизи и са изчислени от въззивниците съответното дължимо намаление, респ. квотите в съсобствените апартамент и гараж. Настоява се за отмяна на първоинстанционното решение в частта на произнасянето по иска по чл.30 ал.1 от ЗН и на определените квоти при делбата на горните апартамент и гараж и за постановяване намаляване на завещателното разпореждане на И.В.С. от 08.09.2011 г., възстановяване запазената част на Е. Ст.М. от

наследството на горната наследодателка в размер на 29982/61866,67 ид.ч. и допускане делба на апартамента и гаража при квоти от 29982/61866,67 ид.ч. за Е.М. и 31884,67/61866,67 ид.ч. за Л.А..

Подадени са писмени отговори на двете жалби:от Е. и Д.М.и-на жалбата на Л.А. и от Л.А.-на жалбата на М.и.Всяка от страните оспорва жалбата на другата страна като неоснователна и подробно навежда доводи с цел опровергаване доводите на въззивниците.

Като постави на разглеждане въззивните жалби,Добричкият окръжен съд установи следното:

Жалбите са депозираны в рамките на преклузивния срок по чл.259 ал.1 от ГПК /въззивницата Л. СТ. А.. е получила препис от първоинстанционното решение на 06.10.2020 г.,а жалбата ѝ е подадена по пощата на 20.10.2020 г. при изтекъл за страната срок за въззивно обжалване на 20.10.2020 г.;въззивниците Е.. СТ. М. и Д. М. М. са получили препис от жалбата на Л.А. на 18.11.2020 г.,като насрещната им жалба е подадена на 19.11.2020 г. в рамките на срока за отговор по чл.263 ал.1 от ГПК,изтекъл на 02.12.2020 г.,съобразно изискването на чл.263 ал.2 от ГПК/.Жалбите са процесуално допустими предвид горното и подаването им от активно легитимирани лица-страна в производството по делото-с правен интерес от атакуване на неизгодното за тях първоинстанционно решение.

Първоинстанционното решение е валидно като постановено от законен състав на районния съд в рамките на правомощията му,в изискуемата форма,мотивирано и разбираемо.Същото е недопустимо в частта на произнасянето по иска за делба на лозе в гр.Д.,м.“Г.Б.“ с площ от 660 кв.м-имот с идентификатор 72624.906.486 по кадастралната карта на града,притежаван в съсобственост с трети на наследството лица,поради постановяването му при неучастието на всички съсобственици на имота /за последното ще се изложат по-подробни съображения по-нататък в изложението/.В останалата част решението е допустимо като постановено по допустими искове и при участието на нужните съделители.

Гр.д.№4110/2015 г. на ДРС е образувано по повод искова молба вх. №21425/30.11.2015 г.,с която са предявени от Е.. СТ. М. от гр.Д. срещу Л. СТ. А.. от гр.В. искове на основание чл.69 и сл. от ЗН за делба на останали в наследство от общите им наследодатели И.В.С. и С.Д.С.,б.ж. на

гр.Д.,недвижими имоти,както следва:

1./жилище-апартамент №8,находящ се в гр.Д.,ул.,С.***,състоящ се от три
д,столова,кухненска ниша и сервизни помещения със застроена площ от 104,41
м-самостоятелен обект в сграда с идентификатор 72624.625.7812.1.68 по
астралната карта на гр.Д. в сграда с идентификатор
24.625.7812.1,разположена в поземлен имот с идентификатор 72624.625.7812
кадастралната карта,ведно с изба №1 със застроена площ 17,18 кв.м,таванско
ещение №2 със застроена площ 14,14 кв.м и прилежащите му 10,70721 %
ални части от общите части на сградата и 10,70721 % идеални части от
вото на строеж върху дворното място;

2./гараж №1 с административен адрес гр.Д.,ул.,С.№*,вх.“Г“ със застроена
щ 18,05 кв.м,представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор
24.625.7812.1.71 по кадастралната карта на гр.Д. в сграда с идентификатор
24.625.7812.1,разположена в поземлен имот с идентификатор 72624.625.7812
кадастралната карта на града,ведно с 1,66966 % идеални части от общите части
градата и от правото на строеж върху дворното място.

Предявен е и иск на основание чл.30 ал.1 от ЗН за намаляване на извършено
наследодателката на страните И.В.С. саморъчно завещание от 08.09.2011 г. на
ид.ч. от описаните по-горе апартамент и гараж в полза на съделителката Л. СТ.
и за възстановяване запазената част на съделителката Е.. СТ. М. от
ледството на горната наследодателка.В хода на първоинстанционното
изводство /отговор вх.№8948/20.05.2016 г. на лист 80 от делото на ДРС/
дата Е.. СТ. М. е навела и възражение,че горното завещание е нищожно,тъй
о не е автентично-не е написано и подписано от завещателката.

С писмения отговор на първоначалната искова молба вх.№2550/12.02.2016 г.
лист 28 от делото на ДРС/ и с молба вх.№2920/17.02.2016 г. /на лист 41 от
ото на ДРС/ ответницата Л. СТ. А.. е поискала включване в делбената маса на
два недвижими имота:

1./дворно място в гр.Д.,ул.,В.№* с площ от 467 кв.м по документ за
ственост,а по скица 392 кв.м,представляващо поземлен имот с идентификатор
24.625.681 по кадастралната карта на града,ведно с построената в имота къща
живеене,състояща се от четири стаи,кухня и салон с площ от 123 кв.м-сграда с
нтификатор 72624.625.681.1 по кадастралната карта на града;

2./лозе в гр.Д.,местност „Г.Б.“ с площ от 660 кв.м по документ за

ственост,а по скица с площ от 643 кв.м-поземлен имот с идентификатор 24.906.486 по кадастралната карта на града.

С т.нар.“възражение“ вх.№10027/08.06.2016 г. /на лист 90 от делото на ДРС/ СТ. А.. е навела доводи,че въпреки извършени с имота в гр.Д.,ул.,В.№* поредителни сделки от наследодателя С.Д.С. в полза на съделителката Е.. СТ. /два акта за дарение на общо 2/4 ид.ч./ и извършена впоследствие през 1988 г. роволна делба на имота Е. Ст.М. не се легитимира понастоящем като ивидуален собственик на имота.Двете дарствени сделки били нищожни поради хвърляне на цялата наследствена къща,без да е извършена делба между ледниците.Договорът за доброволна делба също бил нищожен поради стието на лице,което няма права в имота-приобретателката по нищожните овори за дарение Е.М.,респ. неучастието на действителния съсобственик С. .в.Делбата била нищожна и поради неспазване на изискванията на чл.62 от У,чл.39 от ЗС и Наредба №5 за строителните правила и норми по ТСУ.При ючване на договора липсвал архитектурен проект за подялбата на жилищната ада и обособяването на самостоятелни жилища.Обособените жилища не полагали с обслужващи и складови помещения.

С молба на Л. Ст.А. вх.№4988/23.03.2017 г. /на лист 204 от делото на ДРС/ е авено още едно основание за нищожност на договора за доброволна делба- участие в делбата на съпругата на С. Д.С.в-И.В.С.,която имала права в ата,тъй като по време на брака си същите построили още една стая към ата,която била в режим на СИО.

В съдебно заседание на 11.10.2017 г. пред ДРС Л.А. е уточнила,че намира ението от 1975 г. за нищожно поради невъзможен предмет на сделката.Били хвърлени повече права от притежаваните от дарителя С. С.в върху къщата в ата-посочено било прехвърляне на 1/4 ид.ч. от къщата,а била описана цялата аа.Второто дарение от 1981 г. било нищожно,тъй като дарителят С.в не тежавал 1/4 идеална част от дворното място и къщата,която хвърлил.Договорът за доброволна делба от 1988 г. бил нищожен и поради а,че част от съделителите не получили реален дял в натура,а само парично внение.

В отговор вх.№8948/20.05.2016 г. /на лист 80 от делото на ДРС/ на молбата за ючване в делбената маса и на посочените имоти в гр.Д.,ул.,В.№* и Д.,м.“Г.Б.“ съделителката Е.. СТ. М. е възразила,че имотът в гр.Д.,ул.,В.№* не

съсобствен между страните,а е изключителна нейна собственост по силата на хвърлителни сделки от 1975 г.,1981 г. и 2013 г.,договор за доброволна делба от 8 г. и евентуално поради изтекла в нейна полза придобивна давност-ажнявано владение повече от 20 години.

Поради горното твърдение за придобиване на имота в гр.Д.,ул.,В.№* по ност по време на брака на Е.. СТ. М. с Д. М. М. последният също е ституиран като съделител по иска за делба на посочения имот с определение на С от 18.05.2017 г. /на лист 227 от делото на ДРС/.В писмен отговор вх. 0946/28.06.2017 г. /на лист 243 от делото на ДРС/ същият е заявил,че той и ругата му Е.М. са собственици на имота по силата на прехвърлителни лки,договор за доброволна делба и евентуално по давност.

Като съделители в процеса по иска за делба на дворното място и къщата в Д.,ул.,В.№* са конституирани и наследниците на другия съсобственик в имота то на наследството на И. и С. С.ви лице/ Д.И. К.,а именно М. ИВ. КР.,Р. Д. КР. Т. Д. КР. /определение от открито съдебно заседание на 10.04.2019 г. пред С/.В писмени отговори на исковата молба срещу тях последните са заявили крепа на доводите за нищожност на договора за доброволна делба от 1988 ктo и че наследодателят им Д.И. К. се е легитимирал като съсобственик в та по наследяване от майка си С. К.,която пък го придобила по наследяване от я баща Д. С.в К.,легитимиращ се като собственик с акт за продажба 888/24.07.1931 г. на Народен съд-К.,а евентуално и по силата на изтекла в ова полза придобивна давност.

Тъй като притежаваната от Д.И. К. част от имота в гр.Д., ул.,В.№* е хвърлена през 2004 г. на СТ. ДЖ. М. и В. Б. М.,като съделители в процеса по а за делба на този имот са конституирани приобретателката СТ. ДЖ. М. и гият наследник по закон на починалия В. Б. М.-Ж. В. Б. /определение от 12.2019 г. на лист 632 от делото на ДРС/.

Първоначалните съделители Е.. СТ. М. и Л. СТ. А.. са наследници по закон-ходящи на И.В.С.,починала на 19.06.2015 г.,и С.Д.С.,починал на 20.06.1998 г. остоверения за наследници на листи 12-14 от делото на ДРС/.

Не е спорно по делото,че първоначално заявените за делба имоти-апартамент р.Д.,ул.“С.№* и гараж на същия адрес са притежавани приживе от двамата ледодатели И.В.С. и С.Д.С. в режим на СИО /така нотариален акт за ственост върху жилище,строено на държавно място от ЖСК „А.“ I,

80, т. IV с, д. № 1478/1979 г. на РС-Т. на лист 7 от делото на ДРС/. След смъртта на И. В. С. през 1998 г. негови наследници по закон са съпругата му И. В. С. и двете му дъщери Е. С. Т. М. и Л. С. Т. А. ... Правата им в процесните апартамент и гараж след смъртта на И. В. С. са по 4/6 ид. ч. за съпругата И. В. С. и по 1/6 ид. ч. за всяка от двете дъщери Е. М. и Л. А. ... На 08.09.2011 г. И. В. С. изготвя саморъчно завещание /на лист 10 от делото на ДРС/, с което завещава притежаваните от нея идеални части по 1/6 ид. ч. /от процесните апартамент и гараж на дъщеря си Л. С. Т. А. ... Завещанието е валидно като написано и подписано от завещателката /в тази насока спорените заключения по допуснатите от ДРС първоначална и допълнителна писмено-графологични експертизи на листи 264-266 и 276-278 от делото на ДРС/.

Валидното завещание подлежи на намаляване, ако с разпореждането е нарушена запазената част на наследницата Е. С. Т. М. от наследството на завещателката И. В. С. За да се отговори на въпроса дали завещанието е универсално /общо/ или представлява завет /частно/, който е релевантен при определяне методиката на намаляването му, трябва да се изследва притежавала ли завещателката И. В. С. към момента на смъртта си през 2015 г. и друго имущество в обема на завещаното.

Приживе същата е била собственик на две ниви от 19,999 дка /имот № 015064/ дка /имот № 015073/ в землището на с. С., общ. Д. ка, с които се е разпоредила с договор за покупко-продажба, обективиран в нотариален акт № 121, т. X, рег. № 6101, д. № 1811/03.12.2010 г. на нотариуса Ю. Д. с район на действие ДРС, в който за дъщеря си Л. С. Т. А. по време на брака ѝ с Д. Н. А. *. С решение № 78/08.07.2016 г. по гр. д. № 4109/2015 г. на ДРС /лист 366 от делото на ДРС/ съдът е прогласил по искове на Е. С. Т. М. срещу Л. С. Т. А. и Д. Н. А. * на основание чл. 26 ал. 1 във връзка с чл. 40 от ЗЗД горния договор за покупко-продажба за недействителен и е признал за установено по отношение на Л. А. и Д. А. *, че Е. С. Т. М. е собственик на 1/2 ид. ч. от двете ниви, като ги е осъдил да ѝ предадат владението на тази 1/2 ид. ч. С решение № 301/17.11.2016 г. по в. гр. д. № 464/2016 г. на ДОС съдът първоинстанционно решение е потвърдено. С решение № 170/18.12.2017 г. по в. гр. д. № 950/2017 г. на ВКС на РБ е постановено обезсилване на въззивното решение в частта, с която е потвърдено първоинстанционното решение в частта на признатата недействителност на договора за продажба за над 1/2 ид. ч. от площта на собственост върху двете ниви, както и потвърденото в посочената част решение на ДРС, като производството по делото в тази част е прекратено. Така и горният договор за продажба е останал прогласен за недействителен в частта на

хвърлянето на 1/2 ид.ч. от двете ниви.Последното означава,доколкото
дожният договор е такъв изначално от момента на сключването му и не
ажда никакви правни последици,че към датата на смъртта на продавачката по
о И.В.С. същата е продължавала да се легитимира като собственик на по 1/2
д. от посочените две ниви в землището на с.С..Горното обосновава извод,че
[датата на процесното саморъчно завещание 08.09.2011 г. завещателката е
тежавала и други имоти освен тези-предмет на завещанието.Завещанието в
и смисъл не е универсално,а частно-завет.Заветът се намалява,след като
дварително се оцени цялото наследство и отделно завещаните имоти и
бразно размера на разполагаемата и запазената част се установи дали
вишава или не разполагаемата част на наследодателя,т.е. дали накърнява или
запазената част на наследницата по закон Е.. СТ. М..

Според разпоредбата на чл.31 от ЗН се формира една маса от всички
оти,които са принадлежали на наследодателя към момента на смъртта му,и се
бавят към нея даренията,с изключение на обичайните такива,според тяхното
ожение по време на подаряването и според стойността им по време на
риване на наследството за недвижимите имоти.В масата по чл.31 от ЗН в
гоящата хипотеза според изложеното до тук следва да се включат следните
оти:

-4/6 ид.ч. от жилище-апартамент №8,находящ се в гр.Д.,ул.,С.*,състоящ**
т три стаи,столова,кухненска ниша и сервизни помещения със застроена площ
104,41 кв.м-самостоятелен обект в сграда с идентификатор 72624.625.7812.1.68
кадастралната карта на гр.Д. в сграда с идентификатор
24.625.7812.1,разположена в поземлен имот с идентификатор 72624.625.7812
кадастралната карта,ведно с изба №1 със застроена площ 17,18 кв.м,таванско
ещение №2 със застроена площ 14,14 кв.м и прилежащите му 10,70721 %
ални части от общите части на сградата и 10,70721 % идеални части от
вото на строеж върху дворното място;

-4/6 ид.ч. от гараж №1 с административен адрес гр.Д.,ул.,С.№*,вх.“Г“ със
строена площ 18,05 кв.м,представляващ самостоятелен обект в сграда с
нтификатор 72624.625.7812.1.71 по кадастралната карта на гр.Д. в сграда с
нтификатор 72624.625.7812.1,разположена в поземлен имот с идентификатор
24.625.7812 по кадастралната карта на града,ведно с 1,66966 % идеални части
общите части на сградата и от правото на строеж върху дворното място;

-1/2 ид.ч. от нива от 19,999 дка-имот №015064 по плана за земеразделяне на „общ.Д.ка;

-1/2 ид.ч. от нива от 7 дка-имот №015073 по плана за земеразделяне на „общ.Д.ка.

В масата по чл.31 от ЗН следва да се включи и подареното имущество по акта на договор за дарение,обективиран в нотариален акт №180,т.IV,д. 278/1993 г. на нотариус при ДРС /на лист 342 от делото на ДРС/,с който наследодателката И.В.С. дарява на дъщеря си Л. СТ. А.. **1/3 ид.ч. от дворно място-цялото от 400 кв.м,находящо се в гр.Д.,ул.“В.П.№**”,съставляващо пл. 815 в кв.2 по регулационния план на града,ведно с построената в него живна жилищна сграда от 101 кв.м.**

Наследодателката И.В.С. няма права в имота в гр.Д.,ул.“В.№*”,за което ще се ожат съображения по-долу в мотивите,поради което този имот не следва да се ючва в масата по чл.31 от ЗН.

И.В.С. няма дял към момента на смъртта си и в процесното лозе в Д.,местност „Г.Б.“ с площ от 660 кв.м по документ за собственост,а по скица с щ от 643 кв.м-поземлен имот с идентификатор 72624.906.486 по кадастралната га на града.С нотариален акт №154,том I с,дело №422/1985 г. /на лист 249 от ото на ДРС/ от 28.03.1985 г. Н.К.В.,Б.Г.Т. и Р.Г.Т. са признати за собственици наследство и давностно владение,както следва:Н.К.В. на 2/3 идеални ги,Б.Г.Т. на 1/6 идеална част и Р.Г.Т. на 1/6 идеална част от процесното лозе.С ършено нотариално завещание от 16.04.1985 г. /на лист 248 от делото на ДРС/ .В. завещава на наследодателя на Е.М. и Л. Адр*а-С.Д.С. притежаваните от о 2/3 идеални части от лозето.Видно от нотариален акт №89,т.IV,д.№1486/1988 а нотариус при ДРС /на лист 46 от делото на ДРС/,С.Д.С. /съпруг на И.В.С./ е упил на 17.08.1988 г. от Р.Г.Т. 1/6 ид.ч. от горното лозе.По силата на ледната възмездна сделка права върху лозето придобива в режим на СИО и ледодателката И.В.С.,която нейна част след смъртта на С. С.в е в размер на 2 ид.ч.Съпругът ѝ С. С.в по силата на завещанието е собственик на 2/3 ид.ч. от это,а по силата на договора за продажба на 1/12 ид.ч от лозето информирана ид.ч. след смъртта му от СИО/-общо към момента на смъртта си тежава 9/12 ид.ч. от лозето.След смъртта му неговите 9/12 ид.ч. се наследяват ъпругата му И. и двете им деца Е. и Л. при квоти от по 9/36 ид.ч.Така И. В.С.ва д смъртта на С. С.в притежава 12/36 ид.ч.=1/3 ид.ч. от лозето.Същата на

15.1999 г. продава горната 1/3 ид.ч. на Е.. СТ. М. /нотариален акт №54,т.П,рег. 715,д.№209/1999 г. на нотариуса А. М. с район на действие ДРС на лист 247 от ото на ДРС/.Така в масата по чл.31 от ЗН не се включва дял на И. С.ва от это,тъй като такъв тя няма към момента на откриване на наследството й.

Вещото лице П.М. в заключението по първоначалната съдебно-оценъчна пертиза на листи 390 и сл. от делото на ДРС е определило следните пазарни и на имотите,които се включват в масата по чл.31 от ЗН,към датата на риване на наследството на И.В.С.:82 500 лв за целия апартамент в гр.Д.,т.е. за ид.ч. от него-55 000 лв;10 300 лв за гаража в гр.Д.,т.е. за 4/6 ид.ч. от него-66,67 лв ;27 800 лв за нивата от 19,999 дка,т.е. за 1/2 ид.ч. от нея-13 900) 200 лв за нивата от 7 дка,т.е. за 1/2 ид.ч. от нея-4 600 лв.При оценката на ения имот в гр.Д.,ул.“В.П.** е допусната грешка от горното вещо лице,което е нявало 1/3 ид.ч. от целия имот-дворно място и къща,като не е съобразило,че ението е за 1/3 ид.ч. само от дворното място,а къщата е подарена в целия си м.С определение №962/03.05.2018 г. /на лист 419 от делото на ДРС/ районният след установяване на горния пропуск е допуснал повторна съдебно-оценъчна пертиза конкретно за ново оценяване на имота в гр.Д.,ул.“В.П.**.Но и в ючението по втората експертиза /листи 497 и сл. от делото на ДРС/ вещото е Й.Т. отново е допуснало същата грешка въпреки указанията на ДРС.На база исленията на вещото лице по тази експертиза съдът определя пазарната цена на ния имот /1/3 ид.ч. от дворно място и цяла жилищна сграда със застроена площ 101 кв.м/ към датата на смъртта на И. В.С.ва в размер на 48 666,40 лв /вещна йност на 1/3 ид.ч. от дворното място в размер на 9 333 лв според таблицата е на лист 498+вещна стойност на цялата сграда 10093 лв=обща сума 19 ,умножена по тегловен коефициент от 0,40 според таблицата горе на лист =7 770,40 лв;68 160 лв сравнителна стойност на сградата със застроена площ от кв.м според таблицата долу на лист 498,получена чрез умножаване на 101 кв.м равнителната стойност на 1 кв.м от 674,85 лв,като при умножаване на 68 160 по тегловен коефициент от 0,60 в таблицата горе на лист 499 се получава внителна стойност от 40 896 лв;пазарната цена на имота е равна на сбора от те суми 7 770,40 лв+40 896 лв=48 666,40 лв/.

Масата по чл.31 от ЗН има обща стойност от 129 033,07 лв.Според поредбата на чл.29 ал.1 от ЗН запазената част на двете низходящи Е.М. и Л.А. е от имуществото на наследодателката И. С.ва,т.е. по 1/3 за всяка от тях,респ. полагаемата част на наследодателката е също 1/3 от имуществото й.В

йностно изражение 1/3 от стойността на масата по чл.31 от ЗН е 43 011,02 Гова е стойността на запазената част на Е.М..Последната вече е придобила вото на собственост по наследяване от И. С.ва върху 1/2 ид.ч. от всяка от двете и в землището на с.С. /правата ѝ са установени с влязлото в сила решение по д.№4109/2015 г. на ДРС/,като стойността на горните дялове към момента на риване на наследството е 18 500 лв /според вече отразеното по заключението първата СОЕ/.За да се постигне възстановяване на запазената ѝ част на йност от 43 011,02 лв,е необходимо процесното завещание да бъде намалено стойност от 24 511,02 лв.

С молба вх.№10796/30.05.2018 г. /на лист 441 от делото на ДРС/ елителката Л.А.-заветник по саморъчното завещание от 08.09.2011 г. е очила на основание чл.34 от ЗН,че желае намалението на завещанието да очне от гаража-предмет на завета.Така заветът на 4/6 ид.ч. от гаража следва да намали със сума от 6 866,67 лв /стойността на завещаните 4/6 ид.ч. от цесния гараж/,т.е. това завещателно разпореждане се отменя изцяло.Тъй като а намаление не е достатъчно за възстановяване запазената част на Е.М.,заветът шпартаментта следва да бъде намален със сума,представляваща разликата между ата от 24 511,02 лв и горното намаление от 6 866,67 лв,а именно със сума в мер на 17 644,35 лв или 17 644,35/55 000 ид.ч. от завещания имот /знаменателят определен от стойността на завещаните 4/6 ид.ч. от ртаментта/.Възстановяването в случая не може да стане директно в натура чрез елен имот или отделяне на части от двата имота /гараж и апартамент/,тъй като ите завещателни разпореждания са в идеални части от ти.Възстановяването става в посочените идеални части на намалението,като цото се отразява на квотите в съсобствеността на двете наследници Е.М. и Л.А..

Исковете за делба на горните два имота /апартамент и гараж/ следва да бъдат жени,като се допусне делба на имотите между наследниците по закон на .С. и С.Д.С.-Е.. СТ. М. и Л. СТ. А...Гаражът е бивша СИО между двамата ледодатели И.В.С. и С.Д.С..След смъртта на С. С.в през 1998 г. неговата 1/2 и. от имота е наследена от съпругата му И. и двете му дъщери Е. и Л. в равни ги от по 1/6 ид.ч. за всяка от тях.Така И. С.ва става собственик на 4/6 ид.ч.,а Г. и Л.А. на по 1/6 ид.ч. от гаража.Намалението на завещателното разпореждане ража изцяло и възстановяването на запазената част на Е.М. с получаване на а завещано имущество обосновава квота на последната в съсобствеността на

ажа от 1/6 ид.ч.+4/6 ид.ч.-общо 5/6 ид.ч.Делът на Л.А. в гаража е 1/6 ид.ч.

Апартаментът е също бивша СИО между двамата наследодатели И.В.С. и Д.С..След смъртта на С. С.в неговата съпруга И. С.ва става собственик на 4/6 ид.ч.,а всяка от съделителките М. и А. на по 1/6 ид.ч. от имота.Завещанието на 4/6 ид.ч. от имота,извършено от И. С.ва в полза на Л.А.,се намалява със 544,35/55000 ид.ч. /4/6-17 644,35/55 000/.Квотата на Е.М. в съсобствеността на апартамента се формира от сбора на 1/6 ид.ч. /по наследяване от С. Д.С.в/ и намалението,необходимо за възстановяване на запазената й част от наследството И. С.ва,в размер на 17 644,35/55000 ид.ч.,т.е. квотата й е общо в размер на 311/55 000 ид.ч.Квотата на Л.А. е сбора на 1/6 ид.ч. /по наследяване от С. Д.С.в/ и частта от завещаната й част от имота след намалението в размер на 1022,33/55 000 ид.ч. /получено като разлика между завещаните 4/6 ид.ч. и намалението на завещанието от 17 644,35/55 000 ид.ч./,т.е. общо в размер на 189/55 000 ид.ч.При тези квоти следва да се допусне делбата на апартамента.

Първоинстанционното решение следва да бъде отменено в частта на изнасянето по иска по чл.30 ал.1 от ЗН и на допускане на делбата на апартамента и гаража,като се постанови решение по същество на спора с оченото от въззивния съд съдържание.

Искът за делба на недвижимия имот-дворно място в гр.Д.,ул.,В.№* с площ от 392 кв.м по документ за собственост,а по скица 392 кв.м,представляващо емлен имот с идентификатор 72624.625.681 по кадастралната карта на града,ведно с построената в имота къща за живеене,състояща се от четири стаи,кухня и салон с площ от 123 кв.м-сграда с идентификатор 72624.625.681.1 по кадастралната карта на града,е неоснователен и подлежи на отхвърляне.

Съгласно нотариален акт №788 от 24.07.1931,вписан в регистрите на Народен съд-К. под №546/24.07.1931 г.,Д. С.в купува една къща,построена от камъни и тухли,състояща се от две стаи,един салон и мазе под една от стаите,заедно с двора на площ 467 кв.м-имот в град Д. /тогава Б./,ул. „Н.Б.**“ /листи 96 и 97 от делото на ДРС/.Идентичността на горния имот с процесния имот в гр.Д.,ул.“В.№* не е спорна между страните.

Приобретателят по горната сделка Д. С.в Н.,починал на 06.06.1970 г.,е наследодател /възходящ/ на бащата на Е.М. и Л.А.-С.Д.С..След смъртта си Д. С.в е оставил наследници по закон С.Д.С. и Д.И. К.,последният син на починалата преди наследодателя негова дъщеря С. Д.ова К.,поч. на 01.01.1970

г. /виж удостоверение №4319/05.12.1973 г., удостоверение №693/04.05.1975 г. на листи 503 и 504 от делото на ДРС и удостоверение за наследници на лист 555 от делото на ДРС/. Всеки от двамата наследници С. С.в и Д. К. получава по наследство по 1/2 ид.ч. от имота.

Съгласно нотариален акт за дарение №154 от 24 април 1975 г., том IX, дело №3363/1975 г. /на лист 43 от делото на ДРС/ С.Д.С. дарява на дъщеря си Е.С. следния свой недвижим имот-1/4 идеална част от една къща и 116 кв.м от дворно място, цялото от 464 кв.м /забел. 116 кв.м се равняват на 1/4 ид.ч. от 464 кв.м/, находящо се на улица „Г.С.** в град Т., останало му като наследство от починалия му баща Д. С.в Н., съставляващо имот с пл. №3802, парцел 467 по регулационния план на град Т. Не е спорно прехвърлянето на ид.ч. от процесния имот по ул. “В.№*. Горното дарение не е нищожно поради невъзможен предмет, както счита съделителката Л.А.. Невъзможен предмет е налице, когато предмет на сделката е несъществуващ обект или вещ извън гражданския оборот поради нормативна забрана за извършване на сделки с такава вещ. Не е налице нито едно от горните обстоятелства. Прехвърлянето на чужди права, в каквато насока са наведени също доводи, не обуславя нищожност на сделката, а само липса на транслативен ефект на същата спрямо чуждите права. В случая обаче не е налице и хипотезата на разпореждане с чужди права.

Съгласно нотариален акт за дарение №101 от 18.06.1981 г., том III, дело №880/1981 г. /на лист 44 от делото на ДРС/ С.Д.С. дарява на дъщеря си Е.. СТ. М. още 1/4 идеална част от къща за живеене в чертите на град Т., ул. “Г.С.* и още 1/4 идеална част от дворното място, цялото от 467 кв.м.-ид.част от пл. №3802, кв.173 по плана на града. Второто дарение в полза на Е.М. също не е нищожно на наведените от Л.А. основания по изложените по-горе съображения относно първото дарение. С двете дарения, посочени по-горе, С.Д.С. се е разпоредил в полза на дъщеря си Е.. СТ. М. с всичките си права в имота по ул. “В.№*, които са в размер на 1/2 ид.ч./2/4/ от къщата и дворното място.

На 22.11.1984 г. Е.. СТ. М. дарява на сестра си Л.С. А. 1/4 ид.ч. от къщата и дворното място по ул. “В.№* /нотариален акт №23, т. VI, д. №1877/1984 г. на лист 45 от делото на ДРС/. Така след горните сделки Е.М. и Л.А. се легитимират всяка от тях като собственици на по 1/4 ид.ч. от къщата и

дворното място, а праводателят им С. Д.С.в няма права върху имота.

На 29.02.1988 г. е сключен договор за доброволна делба между съсобствениците на имота в гр.Д.,ул.“В.№* /лист 87 от делото на ДРС/.В делбата са участвали С. Д.С.в,Е. Ст.М.,Л. Ст.А. и Д.И. К..Участието на лице,което не е от кръга на съсобствениците /С. Д.С.в/,не опорочава делбата до степен на нищожност.Като основание за нищожност е въздигнато от закона /чл.75 ал.2 от ЗН/ единствено неучастие на съсобственик.Участието на лице извън кръга на съсобствениците води единствено до унищожаемост на делбата поради увреждане на съсобствениците с повече от 1/4 от стойността на дела им /чл.74 ал.1 от ЗН/.Такова унищожение може да се иска до изтичане на една година от извършване на делбата.Твърди се неучастие на съсобственик в лицето на И.В.С.,като нейните права се мотивират с участието ѝ при изграждане на една стая към къщата заедно със съпруга ѝ С. Д.С.в по време на брака им.Дори и да е изградена такава стая,тя не е самостоятелен обект на право на собственост и по силата на присъединяването към главната вещ и функционалната ѝ свързаност с нея /чл.97 и 98 от ЗС/ става собственост на собственика на главната вещ.Между строителя и собственика на главната вещ възникват само облигационни правоотношения по обезщетяване на строителя.В този смисъл И. С.ва не е била съсобственик и не е следвало да участва в делбата.Обстоятелството,че при делбата някои от съделителите не са получили дял в натура,а само парично уравнение,не опорочава делбата,защото горното съответства на същността на делбата и на правилото по чл.69 ал.2 изр.1 и 2 от ЗН.

Делбата не е нищожна и на другото наведено основание-сключване в ушение на разпоредбите на чл.62 от ЗТСУ,чл.39 от ЗС и Наредба №5 за изпителните правила и норми по ТСУ,поради това,че при сключване на договора свал архитектурен проект за подялбата на жилищната сграда и обособяването на самостоятелни жилища.Обособените жилища не разполагали с обслужващи и общински помещения.Според разпоредбата на чл.62 ал.1 от ЗТСУ /отм./,действал от 1988 г.,доброволна делба на съсобствена сграда или жилище може да се извърши само ако обособените дялове или части отговарят на одобрен за това архитектурен проект.Последното се удостоверява от специализираните органи на общинската администрация.В приложението към процесния договор за доброволна делба е записано,че при извършване на делбата са представени редица документи,сред които и удостоверение за реалната делимост на съсобственото

жилище. Това удостоверение е издадено именно от орган на местната администрация и издаването му по смисъла на чл.62 ал.1 от ЗТСУ е индиция, че е станало при наличен одобрен архитектурен проект за преустройството на жилищната сграда в две самостоятелни жилища. Това, че към датата на сключване на договора двете жилища не са отговаряли на строителните правила и норми за скуеми минимален брой и вид жилищни помещения, не опорочава договора. От показанията на посочения от съдебната камера Л.А. свидетел Д. Н. А.*-неин съпруг лист 352 от делото на ДРС/ става ясно, че в жилищната сграда в имота по ул. "В." е имало обособени две самостоятелни жилища още преди да се родят Е. и Л.. В сградата са живеели родителите на последните И. и С.. Първоначално жилището им е било от две стаи, като преди да се родят дъщерите им /съответно Е. през 1955 г. и Л. през 1963 г./ пристроили още една стая, която била кухня, коридор и санитарно помещение. В къщата са живели в обособено жилище и родителите на Д.И. К., а следствие и неговото семейство, като къщата била с два входа - в едната част живееело семейството на С.в, а в другата - семейството на К. /така показанията на М. КР.-съпруга на Д.И. К./ Обособяването на жилищата в съсобствената сграда е станало преди 1963 г. и преди въвеждането на нова ал.4 на чл.38 от Строителните правила и норми - ДВ, бр.39/17.05.1963 г., според която при разделяне на заварени жилища се допуска по изключение с разрешение на гл.архитект на общинския/градския НС новообразуваните жилища да нямат баня и дрешник и да не отговарят на действащите норми. До това изменение на СПН от 1963 г. е имало разпоредба, която да предписва техническите изисквания, на които трябва да отговарят жилищата, които се обособяват в резултат на делба или поредителни сделки. При тълкуването на чл.38 ал.4 от СПН съдебната практика приема, че жилища, които не отговарят на СПН, но са обособени като такива преди 15.11.1963 г., могат да бъдат предмет на възлагане при делба - в този смисъл ТР 6/16.11.1971 г. на ОСГК на ВС. В този смисъл процесните фактически обособени жилищни обекти в съсобствената сграда преди 1963 г. са могли да бъдат годен обект на разпределяне в дял при доброволната делба от 1988 г. /така решение №5/03.02.2022 г. по гр.д.№1984/2021 г. на I г.о., ГК на ВКС/.

С оглед горното доброволната делба от 29.02.1988 г. е валидна. По силата на делбата дялове от къщата в имота са получени само от съсобствениците Е.. СТ. М. Д.И. К.. Дворното място е останало в съсобственост между тях, като е определено ползването помежду им. Делът на Л. СТ. А.. е уравниен с и. Последната очевидно към настоящия момент няма участие в съсобствеността

този имот, поради което искът за делбата му, предявен от Л.А., като снователен подлежи на отхвърляне. В частта, с която този иск е отхвърлен от онния съд, решението му като правилно следва да бъде потвърдено.

Искът за делба на лозе в гр.Д., местност „Г.Б.“ с площ от 660 кв.м по документ за собственост, а по скица с площ от 643 кв.м-поземлен имот с идентификатор 24.906.486 по кадастралната карта на града, е разгледан от районния съд при участието на съсобственик на имота, като е допусната делба не на целия имот, а идеална част от него.

Представен е нотариален акт №154, том I с, дело №422/1985 г. /на лист 249 от делото на ДРС/ от 28.03.1985 г., видно от който Н.К.В., Б.Г.Т. и Р.Г.Т. са признати за собственици по наследство и давностно владение, както следва: Н.К.В. на 2/3 идеални части, Б.Г.Т. на 1/6 идеална част и Р.Г.Т. на 1/6 идеална част от процесното лозе. С извършено нотариално завещание от 16.04.1985 г. /на лист 248 от делото на ДРС/ Н.К.В. завещава на наследодателя на Е.М. и Л. Адр*а-С.Д.С. притежаваните от него 2/3 идеални части от лозето. Съгласно нотариален акт №89, том IV, дело №1486/1988 г. от 17.08.1988 г. /на лист 251 от делото на ДРС/ Р.Г.Т. продава на С.Д.С. собствената си 1/6 идеална част от лозето, която се придобива от С. С.в и съпругата му И. С.ва в режим на СИО. Така към момента на смъртта си през 1998 г. С. Д.С.в притежава 2/3 ид.ч.+1/12 ид.ч.=9/12 ид.ч. от лозето, като към този момент и съпругата му И. С.ва има 1/12 ид.ч. от имота. След смъртта на С. С.в по наследяване неговите права преминават към наследниците му И. С.ва 9/36 ид.ч., Е.М. 9/36 ид.ч. и Л.А. 9/36 ид.ч. И. С.ва става собственик на общо 1/12 ид.ч.+9/36 ид.ч.=12/36 ид.ч.=1/3 ид.ч., които същата продава на Е.М. през 1999 г. по време на брака ѝ с Д.М. Понастоящем Е.М. притежава по наследяване 9/36 ид.ч.; двамата съпрузи Е.М. и Д.М. в режим на СИО 12/36 ид.ч., Л.А. има по наследяване 9/36 ид.ч. от лозето, а останалите 6/36 ид.ч. са собственост на третото лице Б.Г.Т., респ. на наследниците му, ако е починал.

Единият от съсобствениците на лозето Б.Г.Т. или наследниците му не са конституирани като съделители по иска за делба на този имот, а участието им е задължително. Според практиката на ВКС на РБ делбата на имот, който е бил съсобствен между наследодател на страните и трето лице, може да бъде извършена в същото производство по делбата на наследството, като в тази хипотеза се касае за обективно съединяване на искове за делба на наследство

и делба на имот при смесена съсобственост. По правило делбата се допуска на цели вещи, а не на идеални части от вещи, както е процедира на първоинстанционният съд в случая. Има произнасяния на ВКС на РБ /решение №259/21.10.2011 г. по гр.д. №96/2011 г. на II г.о., ГК на ВКС, решение №228/15.05.2012 г. по гр.д. №1026/2011 г. на I г.о., ГК на ВКС/, че решение по иск за делба на идеална част от недвижим имот е процесуално недопустимо. Ето защо първоинстанционното решение следва да бъде обезсилено като недопустимо в частта, с която е допусната делба на идеална част от процесното лозе, като в тази част делото следва да се върне за ново разглеждане на първоинстанционния съд, при което да се конституират и останалите съсобственици на лозето, респ. да се допусне делба на цялото лозе, а не на ид.ч. от него.

Съделителите-въззивници Е.М. и Л.А. са претендирали присъждане на разноски, сторени в настоящата инстанция. Тъй като искът по чл.30 ал.1 от ЗН е неоснователен, не може да се разпреди по него отговорност за разноски съразмерно на уважена и отхвърлена част от иска. Доколкото въззивницата Л.А. е претендирала цялостно отхвърляне на иска, но жалбата ѝ в тази част е неоснователна, а въззивницата Е.М. е претендирала промяна в размера на намалението на завещанието, която е постигната, т.е. жалбата ѝ в тази част е основателна, с оглед резултата по този иск разноски за въззивната инстанция следва да се присъдят само на Е.М.. Основателна е жалбата на Е.М. и в частта по исковете за делба на гаража и апартамента, а тази на Л.А. е неоснователна, поради което и по тези искове разноски се следват само на Е.М.. Произнасянето по иска за делба на имота в гр.Д., ул. "В.№*" обосновава неоснователност на жалбата на Л.А. и в тази част, поради което за защитата срещу нея право на разноски има Е.М.. С оглед горното в полза на въззивницата Е.М. следва да се присъдят разноски в размер на 25 лв държавна такса за обжалването + 1 лв банкова такса; доп. държавна такса в размер на 15 лв + 1 лв банкова такса; 80 лв държавна такса по иска по чл.30 от ЗН по сметка на ДРС + 4 лв банкова такса; 800 лв адвокатско възнаграждение, изплатено съгласно договора на лист 50 от делото на ДОС-общо 926 лв /доказателствата за сторени разноски са приложени към в.гр.д. №191/2021 г., №333/2021 г. и №360/2021 г. на ДОС/.

Водим от гореизложеното, Добричкия окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №260092/23.09.2020 г. по гр.д.№4110/2015 г. на Добричкия районен съд в частта на произнасянето по иска по чл.30 ал.1 от ЗН и в частта за допускане делба на апартамент и гараж в гр.Д.,ул.“С.№*,като вместо това **ПОСТАНОВЯВА**:

НАМАЛЯВА саморъчно завещание,извършено на 08.09.2011 г. от И.В.С.,б.ж. на гр.Д.,починала на 19.06.2015 г.,в полза на Л. СТ. А.. с ЕГН ***** от гр.В.,ул.“Р.**,**изцяло в частта на разпореждането с 4/6 ид.ч. от гараж №1** с административен адрес гр.Д.,ул.,С.№*,вх.“Г“ със застроена площ 18,05 кв.м,представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор 72624.625.7812.1.71 по кадастралната карта на гр.Д. в сграда с идентификатор 72624.625.7812.1,разположена в поземлен имот с идентификатор 72624.625.7812 по кадастралната карта на града,ведно с 1,66966 % идеални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху дворното място,като **ВЪЗСТАНОВЯВА** запазената част на Е.. СТ. М. с ЕГН ***** от гр.Д.,ул.“В.№* от наследството на И.В.С.,б.ж. на гр.Д.,починала на 19.06.2015 г.,с горния имот,представляващ 4/6 ид.ч. от гореописания гараж.

НАМАЛЯВА саморъчно завещание,извършено на 08.09.2011 г. от И.В.С.,б.ж. гр.Д.,починала на 19.06.2015 г.,в полза на Л. СТ. А.. с ЕГН ***** от З.,ул.“Р.**,**в частта на разпореждането с 4/6 ид.ч. от жилище-апартамент**,находящ се в гр.Д.,ул.,С.***,състоящ се от три стаи,столова,кухненска ниша и визни помещения със застроена площ от 104,41 кв.м-самостоятелен обект в ада с идентификатор 72624.625.7812.1.68 по кадастралната карта на гр.Д. в ада с идентификатор 72624.625.7812.1,разположена в поземлен имот с нтификатор 72624.625.7812 по кадастралната карта,ведно с изба №1 със роена площ 17,18 кв.м,таванско помещение №2 със застроена площ 14,14 кв.м рилежащите му 10,70721 % идеални части от общите части на сградата и ,70721 % идеални части от правото на строеж върху дворното място,**със 544,35/55 000 ид.ч.** от завещаното,като **ВЪЗСТАНОВЯВА** запазената част на СТ. М. с ЕГН ***** от гр.Д.,ул.“В.№* от наследството на И.В.С.,б.ж. на Д.,починала на 19.06.2015 г.,със **17 644,35/55 000 ид.ч.** от гореописания щан имот.

ДОПУСКА ДЕЛБА на жилище-апартамент №8,находящ се в гр.Д.,ул.***,състоящ се от три стаи,столова,кухненска ниша и сервизни помещения със строена площ от 104,41 кв.м-самостоятелен обект в сграда с идентификатор 24.625.7812.1.68 по кадастралната карта на гр.Д. в сграда с идентификатор 24.625.7812.1,разположена в поземлен имот с идентификатор 72624.625.7812 кадастралната карта,ведно с изба №1 със застроена площ 17,18 кв.м,таванско помещение №2 със застроена площ 14,14 кв.м и прилежащите му 10,70721 % ални части от общите части на сградата и 10,70721 % идеални части от вото на строеж върху дворното място между съделители с квоти,както следва: **СТ. М. с ЕГН ******* от гр.Д.,ул.“В.№*-26 811/55 000 ид.ч. и **Л. СТ. А.. с І ******* от гр.В.,ул.“Р.**-28 189/55 000 ид.ч.

ДОПУСКА ДЕЛБА на гараж №1 с административен адрес гр.Д.,ул.,С. ,вх.“Г“ със застроена площ 18,05 кв.м,представляващ самостоятелен обект в ада с идентификатор 72624.625.7812.1.71 по кадастралната карта на гр.Д. в ада с идентификатор 72624.625.7812.1,разположена в поземлен имот с нтификатор 72624.625.7812 по кадастралната карта на града,ведно с 1,66966 % ални части от общите части на сградата и от правото на строеж върху рното място,между съделители с квоти,както следва: **Е.. СТ. М. с ЕГН ******* от гр.Д.,ул.“В.№*-5/6 ид.ч. и **Л. СТ. А.. с ЕГН ******* от З.,ул.“Р.**-1/6 ид.ч.

ПОТВЪРЖДАВА решение №260092/23.09.2020 г. по гр.д.№4110/2015 г. на Добричкия районен съд в частта,с която са отхвърлени предявените от **Л. СТ. А.. с ЕГН ******* срещу **Е.. СТ. М. с ЕГН *******,**Д. М. М. с ЕГН *******,**М. ИВ. КР. с ЕГН *******,**Р. Д. КР. с ЕГН *******,**СТ. Д. КР. с ЕГН *******,**СТ. ДЖ. М. с ЕГН ******* и **Ж. В. Б. с ЕГН ******* искове за делба на недвижим имот-дворно място с площ от 467 кв.м. с идентификатор 72624.625.681,ведно с находящата се в него къща,състояща се от четири стаи,кухня и салон с площ 123 кв.м. с идентификатор 72624.625.681.1 по кадастралната карта на гр.Д.-имот в гр.Д.,ул.,В.№*.

ОБЕЗСИЛВА решение №260092/23.09.2020 г. по гр.д.№4110/2015 г. на Добричкия районен съд в частта,с която е допусната делба между съделителите **Е.. СТ. М. с ЕГН *******,**Д. М. М. с ЕГН ******* и **Л. СТ. А.. с ЕГН ******* на недвижим имот:лозе в град Д.,местност „Г.Б.“,с

площ 660 кв.м по документ за собственост,а по скица с площ от 643 кв.м-имот с идентификатор 72624.906.486 по кадастралната карта на град Д.,притежаван в съсобственост от наследодателите С.Д.С. и И.В.С. с трети лица,при квоти за съделителите,както следва:9/36 идеални части за Е.. СТ. М.;12/36 идеални части за Е.. СТ. М. и Д. М. М. в режим на СИО и 9/36 идеални части за Л. СТ. А.,и

ВРЪЩА делото в частта по иска за делба на гореописаното лозе за ново разглеждане от друг състав на Добричкия районен съд,при което да се конституират и останалите съсобственици на лозето.

ОСЪЖДА Л. СТ. А.. с ЕГН ***** от гр.В.,ул.“Р.** да заплати на Е.. СТ. М. с ЕГН ***** от гр.Д.,ул.“В.№* сторени във въззивната инстанция съдебно-деловодни разноски в размер на 926 лв /деветстотин двадесет и шест лева/.

Решението подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС на РБ при условията на чл.280 ал.1 и 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____